

रामायणं

अयं देशः शुभः श्रीमान् पुष्पितैस्तरुभिर्वृतः ।
 इहाश्रमपदं सौम्य यथावत् कर्तुमर्हसि ॥ १० ॥
 इयमादित्यसंकाशैः पद्मैः सुरभिगन्धिभिः ।
 अद्वरे दृश्यते रम्या पुण्या गोदावरी सरित् ॥ ११ ॥
 हंसकारण्डवाकीर्णा चक्रवाकोपशोभिता ।
 न च द्वरे न चाभ्यासे मृगयूथैर्विलोडिता ॥ १२ ॥
 मयूराभिरुतो रम्यः प्रांशुः कन्दरवान् गिरिः ।
 नानालतावितानाढ्यः पुष्पितैस्तरुभिर्वृतः ॥ १३ ॥
 सालैस्तालैस्तमालैश्च खजूरैश्चोपशोभितः ।
 राजतेर्धातुभिश्चित्रैर्देशे देशे च लक्षितः ॥ १४ ॥
 वानीरैस्तिनिशैश्चैव पलाशैर्जुनैर्ध्रुवैः ।
 चम्पकैः कर्णिकारैश्च तथाशोकैर्विभूषितः ॥ १५ ॥
 वृक्षगुल्मसदृशैश्च तिलकैस्तिन्दुकैरपि ।
 दृश्यतामेष सौमित्रे नानामृगगणान्वितः ॥ १६ ॥
 राजता धातवो यत्र काञ्चनाश्च मृगागिरिः ।
 आयसाश्चैव ताम्राश्च विश्राजन्ते समन्ततः ॥ १७ ॥
 अभ्यास एव शैलस्य विशाला भूमयः समाः ।
 यासु तालास्तमालाश्च खजूराश्च सदृशशः ॥ १८ ॥
 वानीराश्च तिमीराश्च पुन्नागाश्च नगोत्तमाः ।
 देशोऽयं फलपुष्पाढ्यः प्रकृष्ट इति मे मतिः ॥ १९ ॥